

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 397

гр. Пловдив, 02.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Стоян Ат. Германов
Христо В. Симитчиев

като разгледа докладваното от Стоян Ат. Германов Въззивно частно гражданско дело № 20225000500519 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 274 и сл. от ГПК.

Постъпила е частна жалба вх. № 3251/26.09.2022 г. от С. С. Л. с ЕГН – ***** и Р. Р. Л. с ЕГН – ***** и двамата с адрес: град Д., община Д., област П., ул. „С.К.“ № 18 против Определение № 411 от 14.09.2022 г., постановено по в.гр.дело № 20225400500286 по описа за 2022 г. на Окръжен съд - Смолян, с което е оставена без разглеждане жалба вх. № 09406/11.08.2022 г. от С. С. Л. и Р. Р. Л. срещу „спиране от движение“ за срок от три месеца на лек автомобил с рег. № ..., по изп. д. № 296/2022 г. по описа на ЧСИ С.Д. и производството по делото е прекратено.

В жалбата се твърди, че обжалваното определение е порочно и неправилно, поради нарушение на материалния и процесуалния закон и се моли неговата отмяна, като се постанови друго, с което да бъдат отменени действията на ЧСИ относно спиране от движение за срок от три месеца на лекия автомобил. Сочи се, че неправилни са били доводите на съда, че спирането от движение на автомобила не са били същинско изпълнително действие по смисъла на чл. 435, ал. 2 от ГПК. Според жалбоподателите наложеният заповест върху автомобила е бил достатъчна гаранция, че същият няма да бъде продаден. Така наложената мярка ограничавала правото на жалбоподателите да се придвижват с автомобила за лични нужди.

Не са постъпили отговори на жалбата от възискателите по

изпълнителното дело.

Частната жалба е подадена в срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК; изхожда от легитимирани лица – жалбоподатели - длъжници; засяга обжалваемо, съгласно чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК, определение с преграждащ по-нататъшното развитие на делото характер, и от формална страна е редовна, поради което се явява допустима, а разгледана по същество, съдът я намира за неоснователна по следните съображения:

Изпълнително дело № 296/2022 г. по описа на ЧСИ С.Д. – Смолян е образувано по издадени срещу С. С. Л. и Р. Р. Л. изпълнителни листове за присъдени в полза на Ю. Б. Г. и Т. С. С. парични суми за разноси по гр.д. № 288/21 г. на Районен съд - Девин и в.гр.д. № 135/2022 г. на Окръжен съд – Смолян. По изпълнителното дело на основание чл. 450 от ГПК е наложен запор върху притежаван от Л. лек автомобил „Р.“ с рег.№ ..., а на основание чл. 431, ал. 6 от ГПК е наложена мярка „спиране от движение за срок на МПС“ за срок от три месеца. След връчване на длъжниците на 09.08.2022 г. Покана за доброволно изпълнение, с която са уведомени и за наложения запор и мярката „спиране от движение“ за срок от три месеца на лекия автомобил е последвала жалбата до СмОС, въз основа на която е образувано настоящето производство.

Окръжният съд, в мотивите на определението си е посочил, че подлежащите на обжалване действия на съдебния изпълнител от длъжника в изпълнителното производство са лимитивно и изчерпателно изброени в разпоредбата на чл. 435 ал. 2 от ГПК, като е недопустимо разширително тълкуване на цитираната правна норма. Мярката по чл. 431, ал. 6 от ГПК - спиране от движение на МПС, върху което е насочено изпълнение, за срок до три месеца, не е сред действията, които длъжникът може да обжалва с оглед нормата на чл. 435 ал. 2 от ГПК. СмОС е пояснил, че по съществото си спирането от движение на МПС, върху което е насочено изпълнение, за срок до три месеца, не е същинско изпълнително действие по смисъла на чл. 435, ал. 2 от ГПК, а е действие по опазване на вещта, подготовката и обезпечаването на по-нататъшните изпълнителни действия - опис, оценка, насрочване на публична и евентуално предаване на купувача. Ето защо е счел, че така депозираната жалба е процесуално недопустима, като насочена срещу действие, неподлежащо на обжалване по смисъла на чл. 435, ал. 2 от ГПК,

поради което следва да бъде оставена без разглеждане и производството по делото прекратено.

Настоящата инстанция споделя приетото от окръжния съд с обжалваното определение. Изпълнителният лист удостоверява правото на принудително изпълнение и задължава изпълнителния орган да пристъпи към такова, съгласно чл. 426, ал. 1 от ГПК. Съдебният изпълнител няма правомощия да преценява допустимостта, валидността и правилността на изпълнителното основание, въз основа на което е издаден изпълнителния лист, респективно такава преценка е недопустима и в производството по обжалване на неговите действия. Той е длъжен да предприеме всички поискани от него законосъобразни действия, насочени към осъществяване целта на изпълнителното производство. В конкретния случай законосъобразно е наложена мярка обезпечаваща и гарантираща принудителното изпълнение върху посочения автомобил по реда на чл. 431, ал. 6 от ГПК. Законодателят не е предвидил възможност за длъжника да обжалва посочената принудителна мярка. В разпоредбите на чл. 435, ал. 2 и 3 от ГПК не е допуснато подобно обжалване. Колизията между личните потребности на длъжниците, свързани с ползване на автомобила и интересите на вискателите за осигуряването му за извършване на действия по принудително изпълнение е решена от закона в полза на последните.

Предвид изложените мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 411 от 14.09.2022 г., постановено по в.гр.дело № 20225400500286 по описа за 2022 г. на Окръжен съд – Смолян.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____